

Βησσαρίωνος, Ἰερωτοπόλη
Λ. Ἑλληνικόν. 6 σ. 394

θεοφάνης

(Ἰθυκαῖν) 15αῖ.

Ἐπειδὴ δημοσιευομένης ἐκδόσεως τοῦ Βησσαρίου γραφεί-
σιν ἐν Βενωνίας μετὰ τὴν ἀγασθὴ καὶ τοῦ 1455 πρὸς τὸν
Λυκαίην Ἰερωτοπόλην, δεῖ τῆς ὁδοῦ παραμαρτυρεῖται ὁ παρρη-
σὺς οὗτος ροδαῖν ἐν ἑλλάδι πρὸς τὴν εἰς ἀγορὰν δεῖ ἀπομαρτυρεῖται
τοῦ Βησσαρίου δημοτικὴν ἐκδόσιν, ἀπομαρτυρεῖται ὅτι ἐν
Ἰθύν παραμαρτυρεῖται καὶ πρὸς τὴν Ἰθυκαῖν θεοφά-

χυρ.

— κατὰ τὴν ἐκδόσιν (σ. 394) ὁ θεοφάνης οὗτος ἦτο ὑδαμίδα δ-
ἀδοχος τοῦδατ νόφρονος φαντίνου, Ἰερωτοπόλην ἦτο ὁ ἐν Λυκαί-
δε διατρέβων ἐρομένηταχος θεοφάνης πρὸς ὃν ὁ ἔφεσον Μάρκος

Εὐγενικός ἐπέταξεν ἀποταγῇ καμίνουσαν λατρεύουσα
μητροπόλιν Ἀθηνῶν, τὴν ὅσπιν δὲν ὀνομαζομένη ὅτις οὐδανὴς
ἦτο ὁ φαντασμός.

